

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 840
פרשת ויחי

הדלקת נרות			
ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	ירושלים
18:02	17:23	16:08	ירושלים
17:58	17:26	16:24	תל-אביב
17:58	17:24	16:15	חיפה
17:59	17:27	16:26	באר שבע

דבר ראש הישיבה

יעקב אבינו מניח את שני ידיו על אפרים ומנשה כי הברכות עוברות דרך הידים • הכוח של הצדיק לברך הוא על ידי הכוח של שמירת הקדושה • יעקב לא רצה לברך את אפרים ומנשה עד שיוסף הוכיח את צדקותו כי חשש שיוסף פגם בקדושה

נקראת אסנת, והוא נתן לה כתב שכתוב בו: "כל המדבק בך מדבק בזרעו של יעקב". ומשם הגיעה אסנת לביתו של פוטיפר.

כאשר יוסף נשא את אסנת, הוא הצניע את הכתב הזה ושמר אותו אצלו, וזאת הייתה תשובתו של יוסף לאביו: "בניי הם אשר נתן לי אלוקים בזה". כוונתו הייתה לומר שהפגם בשני בניו אינו שייך אליו כלל, אלא כל הפגם משתלשל ממעשה שכם ודינה, ויתרה מכך אמר יוסף, שבכך שהוא נשא את אסנת הוא פעל תיקון לכל הניצוצות שבאו משכם על ידי שהכניס למקום הקדושה. ולכן לאחר ששמע יעקב את תשובתו של יוסף בירך את שני בניו, כי הסכים עם נימוקו וטעמו של יוסף.

וזה גם הביאור במה שבירך יעקב בהמשך את יוסף בברכה מיוחדת, "ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך", והוא נתן לו במתנה את העיר שכם. וזה משום שכאן יעקב בא לשבח את בירווי הניצוצות שעשה יוסף למעשה שכם ודינה, ולכן מברכו דייקא 'בשכם' יותר מכל אחיו.

ניצוצות הקדושה

גם בזה מבואר לשון הברכה שיעקב בירך את מנשה ואפרים, "בך בירך ישראל... ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה". כלומר בברכה זו מברכים את הילדים. וכוונת הדברים בעומקם, שכל הברכות מגיעות בזכות ספירת היסוד שהוא בחינת שמירת הברית, בחינת יוסף הצדיק, בחינת שני בניו מנשה ואפרים, ומשם מקבל האדם את הברכה לתוך חייו, ולכן מברכים את הילדים בברכת "ישימך אלקים כאפרים וכמנשה", כי הם דייקא העלו את כל הניצוצות למקום הקדושה, וכל הכוח של הברכות בעולם מגיע מכוחם.

וצריך לזכור את היסוד העצום הזה, שכל הכוח של הברכות שיעקב בירך את יוסף זה בזכות שמירת הקדושה שלו. וגם אנחנו אם אנו רוצים שהברכות של הצדיק התקיימו בנו, או שאנו רוצים שיהיה לנו כוח לברך את ילדינו, צריכים לשמור על הקדושה בבית, צריכים להתנהג על פי דרך התורה בקדושה וטהרה, ועל ידי כן בעזרתו יתברך, נזכה לכל השפע של הברכות הבאות לעולם.

שבת שלום!

בפרשה מסופר על ברכתו של יעקב אבינו שני נכדיו - מנשה ואפרים. כשיעקב מברך את מנשה ואפרים הוא מניח את שתי ידיו על גבי ראשם.

מהי הסיבה שיעקב אבינו מניח את שני ידיו על מנשה ואפרים?

הטעם לזה הוא, משום שכל ההשפעות והברכות נמצאות בידיים של הצדיק ודרך הידים הוא משפיע לנו השפעות. וכמו שכתב רבינו בתורה פ"ח: "הנה ידוע, כי ההשפעות והברכות אי אפשר להם לבוא לעולם אלא ע"י הצדיק. כי הצדיק יש לו ידיים במה לקבלם, דהיינו אהבה ויראה, כי הם הידים לקבל בהם כל ההשפעות וכל הברכות..."

ומהברכות של יעקב אבינו למנשה ואפרים, אנו לומדים לכל הברכות. כאשר הצדיק מברך, על ידי שהוא מניח את ידיו על הראש מושפע השפע למתברך.

את הברכות, את השפע, את כל הטוב שמגיע לעולם על ידי הצדיק, הכל עובר דרך הידים שלו, שהם בחינת אהבה ויראה.

להדבק ביעקב

יסוד נוסף שאנו לומדים מברכתו של מנשה ואפרים, זהו על עצם הכוח של הצדיק לברך, מהיכן מגיע כוחו של הצדיק להשפיע לאנשים שפע על ידי הברכות שהוא נתן.

כאשר יוסף ניגש לאביו עם שני בניו - מנשה ואפרים כדי שיברכם, שאלו יעקב "מי אלה לך?" ויוסף ענה לו "בני אשר נתן לי אלוקים בזה", ואז יעקב ברכם. ומסביר רש"י, שיעקב נמנע מתחילה לברך את מנשה ואפרים, משום שהוא ראה שעתידים לצאת מהם ירבעם ומנשה שהיו רשעים, וכשיוסף רואה שאביו נמנע מלברכם, והוא רוצה לפייסו ולטננועו כן לברך, אומר יוסף ליעקב: "בניי הם אשר נתן לי אלוקים בזה..."

מה מתכוון יוסף כשהוא אומר ליעקב "בניי הם אשר נתן לי אלוקים בזה", וכי יעקב לא ידע שאלו הם בניו של יוסף?

אלא ביאור הדברים, על פי המבוא בדברי חז"ל, שיעקב אבינו לקח את אסנת בתה של דינה שנוולדה על ידי מעשה שכם, ושם אותה בתוך הסנה, ועל שם כן היא

את הברכות, את השפע, את כל הטוב שמגיע לעולם על ידי הצדיק, הכל עובר דרך הידים שלו, שהם בחינת אהבה ויראה

מוקד הזמנות: **1-800-800-148**

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א **אצלכם בבית**

מאוחדים

בשמנה במסכת אבות, "כשאני לעצמי מה לי".

• • •

אמנם צריך לדעת, שאף שכל זה כתבנו לגבי החולים, עניין זה שייך גם לגבי חברים, תלמידים וקרובים. בעת שאנו רואים או נפגשים עם תלמיד או חבר שנמצא בדיכאון נפשי/ עצבות /קושי / או סתם משבר רח"ל, צריכים אנו לעודד אותו ולחזק אותו להיות יחד אתו.

וגם מי שנמצא במצוקה צריך לדעת, לא לנסות להתמודד לבד עם המצב בו הוא נמצא! אלא עליו להשתמש ביסוד הזה של האחדות.

יש פתגם שאומר: כשאתה מוצא את עצמך בתוך בור. הדבר הראשון שעליך לעשות הוא פשוט להפסיק לחפור!

גם כשאדם נמצא במצוקה, הכלל הראשון הוא לא לסרב ולא לסבך את המצב עוד יותר, אלא לאפשר גם לאחרים ולחברים נמצאים בסביבתך, להקל ולהוריד כל עול או קושי מיותר המכבידים עליך. ולא פחות מזה חשוב לך לדעת שלא להמריא על כפני הדמיון מה שרק יחרף ויגדיל את הבעיה בממדים עוד יותר גדולים, אלא להתמקד בהווה.

• • •

הכלל הוא "ותשועה ברוב יועץ".

וכמו שכתב הרבינו יונה: "כי ברוב הדעות תמצא דעה מתוקנת ותצא הסכמה לאור ונכונה". לא משנה מה שקורה לנו בחיים, לעולם הכלל הוא 'אין חבוש מתייר עצמו מבית האסורים'.

לכן הדרך להתמודדות יעילה, היא ללכת או להזמין חבר נאמן או כל מומחה להתייעץ ולשמע ממנו רעיונות ועצות שעשויים לעזור, ואין חכם כבעל ניסיון. על האדם לקיים את עצת התורה, "האספו ואגידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים". ולכן צריך לעולם ללכת ולהתייעץ עם חברים ואנשים שמבינים, ועל ידי כך אפשר לצאת מהרבה צרות ונפילות.

ומלבד זאת, צריך לזכור את הכלל היסודי בחיים, והוא 'האמונה'. צריך לשנון ולחזור שוב ושוב על מה שאמרנו חז"ל: "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד". הכל, הכל, הכל, כל מה שקורה לנו, אפילו הדברים הרעים, לעולם הם טובים.

וכן על ידי האמונה, בצירוף כוח האחדות של כלל ישראל, שכל אחד מחזק את השני, "איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק", אפשר לזכות לצאת מכל הקשיים והמשברים שעוברים על האדם.

ב תחילת הפרשה מסופר על יעקב אבינו שנפל למשכב טרם מותו, ויוסף בנו הגיע לבקרו. כאן בפרשה מתחדש היסוד החשוב של 'ביקור חולים'.

בגמרא במסכת נדרים מסופר על תלמיד אחד מתלמידי רבי עקיבא שחלה, וחכמים לא באו לבקרו, עד שנכנס ר' עקיבא לבקרו. וניקה וסידר את ביתו ובזכות זה אותו תלמיד הבריא ממחלתו. ואמר לו אותו התלמיד, רבי החייתנו! יצא ר' עקיבא ודרש: כל מי שאין מבקר חולים - כאילו שופך דמים.

את הסיבה לכך מדוע ביקור חולים גורם לחולה לחיות מברא הרמב"ן בספרו תורת הבית שער המיחוש, ח"ל: "ושמעין מהכא דביקור חולים כדי שיכבדו וירבצו לפניו ויעשו לו הצרכים לחוליו, וימצא נחת עם חבריו, ועוד כדי שיכוון דעתו לרחמים ויבקש עליו".

• • •

יסוד נוסף שלומדים בפרשת השבוע הוא העניין של האחדות. יעקב אבינו קורא לבניו ואומר להם: "האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים".

ידוע מה שמוזב בשם מרן רבי אברהם אלימלך מקארלין, שמשביר את הפסוק על מעלת האחדות, וכך הוא כותב: "האספו ואגידה לכם - כשתהיו באסיפה ואגודה אחת, אזי 'ואגידה לכם' - וועל אין איך זיס מאכין. עכ"ל".

ובדומה לזה איתא בספר תורת אבות בשם הרה"ק רבי נח מלעכוויטש זיע"א שאמר: "כשישראל מתאחדים גם יחד, והרי לכל אחד יש חלק טוב בקרבו, מתאספים איפה כל חלקי הטוב שבהם וביחד נעשה טוב גדול מאד. ואם כי בכל אחד נמצא גם חלק רע, אך הרע הוא מעלמא דפרוודא ואין להם התחברות זה לזה שיתגדלו חלקי הרע גם יחד. עכ"ל".

ועוד צריך לדעת, שמלבד העניין הסגולי הנ"ל, יש בציבור מאוחד יסוד נוסף, והוא שכל אחד לומד ומקבל השפעה חיובית מחבריו בעבודת הבורא, ונמצא שכל אחד מהווה, "משפיע - ומקבל", כלומר, "משפיע" ממעלותיו על חבריו, ו"מקבל" ממעלות חבריו והשפעתם.

ידוע שנקודה זו של "משפיע - ומקבל", מהווה נקודה יסודית בתורת החסידות. כלל זה מלמד שהאדם לעצמו אינו מסוגל להגיע לשום תכלית. כמו שכתוב

יש פתגם שאומר: כשאתה מוצא את עצמך בתוך בור. הדבר הראשון שעליך לעשות הוא פשוט להפסיק לחפור!

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזרת ה' האהב וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר.
אפי" תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, מלידיים וכלל בני החסידות.

מוקד מנויים: **02-623-1218**

ניתן להירשם בכל עמדות 'נדרים פלוס' יציאות < טופס הרשמה

הפיעה!
גליון טבת תשפ"ד

לדחוק או לדחות

ולהוציאו לבחון. ברגע שהקץ נעלם מיעקב, הוא הבין שהקץ הוא סוד נעלם ונסתר, סוד שאי אפשר לגלות אותו משום שאי אפשר לדחוק את השעה. גילוי הקץ הוא בחינת דחיקת השעה, הקץ האחרון הוא כל כך נעלם עד שגם מי שיועד אותו בלבו אסור לו להוציאו בפיו, "ליבא לפומיה לא גליא". הקץ צריך להישאר נעלם כל כך עד שכל אמירה של הקץ וגילוי אסורה.

גילוי הקץ הוא דחיקת השעה, כל אמירה של הקץ היא בעצם ההתחלה של הקץ, וכיון שהקץ צריך להישאר נעלם כל גילוי שלו הוא דחיקת השעה.

כשיעקב אבינו מבין שהקץ הסתלק ממנו משום העניין של דחיקת השעה, הוא מבין כמה גדול הפגם של דחיקת השעה, כמה צריך להיזהר ממנו. ולכן הוא מוכיח את בניו על העניין של דחיקת השעה.

הוא מוכיח את ראובן ואומר לו "פחז כמים". כלומר, על כך שהוא התנהג במהירות ובלא מחשבה וישוב הדעת.

י אפשר לדמייין את האווירה שהייתה באותה העת סמוך למיטתו של יעקב אבינו.

היה זה זמן קצר טרם פטירתו. יעקב אבינו קורא לכל בניו ואומר להם כי כעת הוא עומד לגלות להם סוד נורא ועצום, הסוד שכל יהודי בכל האלפי שנים האחרונות השתוקק לדעת, 'קץ הגאולה'.

הזמן בוא יבוא משיח צדקנו ויגאל אותנו מהגלות הקשה, מהייסורים הרבים, מכל הרדיפות של הגויים מסביב. את הסוד הזה יעקב אבינו רוצה לגלות לבניו טרם פטירתו.

יעקב אבינו כבר פותח את פיו, רוצה הוא להוציא לפניו ממעמקי ליבו את הסוד של הקץ, אך לפתע הסוד הגדול נעלם מיעקב בעצמו, אותו גילוי נורא של הקץ שיעקב ידע אך לפני זמן קצר, פתאום נעלם ומסתלק ממנו כאילו הוא לא ידעו מעולם. במקום זאת, הוא מתחיל לומר תוכחה קשה לבניו.

כותרת: דחיקת השעה

וְבוֹזָה פּוֹגְמִים גַּם עֵתָה צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים וְכַמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתִּי וְהַבְנֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה שְׁאֵמַר שְׁזָה יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֲצֵל כְּמֵה בְּנֵי אָדָם, וּבִפְרָט הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה שְׁבִשְׁבִיל דְּבַר אֶחָד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם שֶׁהוּא מַצּוֹה הֵם מַפְקִירִים הַכֹּל וּבָאִים עַל יְדֵי זֶה לֵידֵי קַלְקוּלִים רַבִּים

הוא מוכיח את שמעון ולוי על העניין של דחיקת השעה, על כך שהם מיהרו למכור את יוסף משום שהם חשבו שעל ידי כך הם יתקנו את חטאיו של יוסף.

העניין של דחיקת השעה הוא חמור מאד, עד כדי כך שכותב על זה ר' נתן: "וּבוֹזָה פּוֹגְמִים גַּם עֵתָה צְדִיקִים וְכֹשְׁרִים. וְכַמוֹ שֶׁשָּׁמַעְתִּי וְהַבְנֵתִי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ זָכַר צְדִיק לְבִרְכָה. שְׁאֵמַר, שְׁזָה יֵצֵר הָרַע גְּדוֹל אֲצֵל כְּמֵה בְּנֵי אָדָם וּבִפְרָט הַגְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה, שְׁבִשְׁבִיל דְּבַר אֶחָד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם שֶׁהוּא מַצּוֹה הֵם מַפְקִירִים הַכֹּל וּבָאִים עַל יְדֵי זֶה לִקְלַקְלוּלִים רַבִּים".

(ליקוטי הלכות גזילה הלכה ה')

בני ראובן - "פחז כמים". שמעון ולוי - "כלי חמס מכרותיהם....."

תמוה מאד מה אירע שם, מדוע הסתלק מיעקב אבינו הקץ? וגם אם נעלם ממנו הקץ, למה במקום זאת הוא מוכיח את ראובן ושמעון ולוי? מדוע כעת צריך להוכיח אותם?

...

ר' נתן חושף לנו את הסוד הגדול, את מה שהתרחש שם בסמוך למיטתו של יעקב.

יעקב אבינו רצה לגלות את הקץ, הוא סבר כי אפשר לגלות את הסוד הנורא הזה שטמון במעמקי לבו

הכי קרוב - הכי מפנק

המיני עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטת קינג סייז
 סאונה ומקווה מפואר
 ארוחת כיד המלך
 הכי קרוב לציון!

81 LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

רפואת הכעס

שמונה מאות ותשע עשרה שנה לפטירתו של "הנשר הגדול - הרמב"ם" • ד' תתקס"ה - ה' תשפ"ד

גבי המגש היה מונח חתיכת בשר משובחת ובסמוך אליה היה כוס משקה. "אנא התכבד ותאכל" פנה אליו הרמב"ם. האבן עזרא שהיה מותש ועייף מהדרך, שמח על ההצעה והושיט ידו אל הצלחת.

אך לפתע ידו נעצרה דום, על פניו ניכר הלם ותדהמה, הכוס שעמדה לצד נתח הבשר הייתה מלאה בחלב?! מה הייתכן?! תמה האבן עזרא בלבו, בשר וחלב יחדיו, האם זהו הרמב"ם ששמו יוצא למרחקים כגדול בתורה, הוא עצמו מגיש לי לאכול בשר וחלב יחד.

לאכול כאן אני יותר לא יכול, חשב האבן עזרא בלבו, אפילו רק את חתיכת הבשר אסור לי לאכול, אמנם עד

אחד נאמן באיסורים, אבל כעת שהוא הגיש לי בשר וחלב יחד, לבטח גם על הבשר הוא אינו נאמן.

"האמת שאין לי כל כך תאבון", אמר והתחמק בצורה מכובדת.

"אם לאכול אתה לא רוצה אולי תשתה לפחות כוס יין", אמר - קבע הרמב"ם וקרא למשרתו, "וואלי, לך תביא לאורח כוס יין מהבקבוקים הנמצאים מעל הארון בחדר".

כעבור מספר דקות נכנס וואלי ובידו כוס יין. כעת כבר האבן עזרא לא היה מסוגל לשתוק, מה האם הוא רוצה להכשיל אותי בין נסך?!

הוא קם ממקומו בכעס רב, והחל לצעוק על הרמב"ם, "האתה הוא הרמב"ם ששמו יוצא בכל קצוות תבל כתלמיד חכם ופוסק בתורה? האם בתורתך לא כתוב שבשר וחלב אסור באכילה?? וכי אין אתה יודע שרובן אסרו לשתות מיין שנגע בו עכו"ם??

האבן עזרא כבר עמד לצאת מהבית, אך הרמב"ם השיגו סמוך לדלת ותפסו ביד רכה, "שב יקירי, מיד אסביר לך את כל מעשיי".

"לרגע לא התכוונתי להכשילך, החלב שנתתי לך היה חלב העשוי מסחיטת פירות, וגם היין אין בו חשש איסור, זהו יין מבושל שחכמים תירו אותו בנגיעת עכו"ם. גם אם הייתה אוכל וישותה בטעות, לא הייתה נכשל כלל".

"אסביר לך את מעשיי התמוהים. מיד כשנכנסת הבטני בפניך והבחנתי את המחלה ממנה כבודו סובל, ידעתי כי התרופה למחלתך יכולה להיות רק על ידי כעס טבעי שיגרום לחום גופך לעלות ולסלק את מחלתך. אבל, כיון שבקי אני גם ברפואת הנפש, ראיתי מיד על פניך כי אדם גדול אתה ומוישוב בדעתך ויהיה קשה מאד להכעיסך, הבנתי שגם אם אנסה להרגיז אותך רבות לא תכעס.

לכן נאצלתי לעשות כאילו עומד אני להכשילך באיסורים חמורים. ידעתי, כי כאשר תראה זאת לבטח תקפיד ותכעס, וכעת שכעסת, יכול אתה לשוב לביתך, מחלתך חלפה ואיננה.

הלך הגיע אל שערי העיר לקראת ערבו של יום, מותש ויגע אבל שלוו. בטוח הוא כי עשה את ההשתדלות הנכונה, ידע הוא כי בכל פסיעה ופסיעה מקיים הוא את מצוות התורה שציוותה עלינו לשמור על חייו.

כסף לא היה לו כמעט, והוא נאלץ לעשות את דרכו ברגל, או על ידי אנשים טובים שהעלו אותו לעגלתם, והסיעו אותו מצומת אחת לצומת הדרכים הבאה.

...

ההלך היה אחד מגדולי התורה, ר' אברהם - בעל הפירוש הנוודע אבן עזרא. תלמיד חכם גדול היה האבן עזרא, ומלבד זאת מלומד גדול, בקי בחוכמות רבות, משורר גדול ופייטן ידוע, אבל כל אלו לא הועילו לו לענין הפרנסה, כמו שאמר שלמה המלך עליו השלום "לא לחכמים לחם". למרות כל חכמתו הרבה הוא היה עני ואביון, דל וחסר אמצעים, העוני רדף אחריו באופן תדיר לכל מקום שהלך ובכל דבר שעשה, ומלבד זאת מסובל היה בייסורים.

באותה העת חלה האבן עזרא במחלה קשה אשר הלכה וגברה מיום ליום, וגמרה לו לכאבים עזים בכל גופו. בתחילה חשב האבן עזרא שהכאבים יעברו, אך כעבור תקופה, משראה שהכאבים רק הולכים וגוברים וחשש הוא לחייו, החליט ללכת לדרוש ברופאים. אך גם אלו לא מצאו מה היא מחלתו, וקל וחומר שלא ידוע לרקוח עבורו את התרופות המתאימות.

משראה האבן עזרא כי כל מאמצי הרופאים עולים בתוהו, החליט לאזור חלציו ולנסוע למצרים, אל הרופא הגדול - הרמב"ם.

שמו של הרמב"ם יצא בכל קצוות תבל כרופא מומחה ומיוחד, מלבד זאת גם גדלותו של הרמב"ם בתורה ויראת שמים נודעה למרחקים. אין דבר טוב מזה, חשב האבן עזרא בלבו, "אלך אל רופא ירא השם, תלמיד חכם, בוודאי יש לו סייעתא דשמיא מיוחדת ממרומים לרפא החולים, אולי הוא יוכל למצוא מזור למחלתי הקשה".

כך עשה האבן עזרא את דרכו למצרים, מקום מגוריו של הרמב"ם.

...

אל העיר הגיע האבן עזרא סמוך לשעת ערב, ומיד פנה לעבר ביתו של הרמב"ם ונקש על הדלת.

הרמב"ם פתח את הדלת, הביט מספר שניות בפניו והכניסו לביתו, "שב כאן, תיכף ומיד אגיש לך אוכל, מבין ריסי עיניך ניכר כי ת"ח אתה, זכות גדולה היא לארוח אותך בביתי". האורח התיישב והרמב"ם יצא מהחדר.

כעבור מספר דקות שב הרמב"ם ובידו מגש, על

בקי ברפואת הנוף והנפש. קברו של הרמב"ם

אם אתה מחפש את האור הפנימי בעבודת ה', משמעות לחיים וקרבת ה' - מקומך איתנו!

לפרטים: 052-767-9638

ישיבה לבעלי תשובה 'נחלי נצח' הממוקמת בלב האיזורים החרדים בירושלים

נחפשו את האור?

- שיעורים קבוצתיים בגמרא וחסידות
- ראש הישיבה שליט"א לימוד פרטי בליווי
- הבית היהודי הלכות והליכות והרבה שמחה התחזקות
- תנאי פנימיים מלאים סביבה חמה ומקרבת

אפרים ראיתי כי טוב, הכל כתוב בצורה ברורה ובהירה. ועתה באתי לבדוק את 'ד אפרים'....."

• • •

כפרי פשוט בא אל הרב ושאלה קשה בפיו: "מדוע אומרים בלילה בק"ש שעל המיטה, "המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים", והרי ברכה זו ענינה רק עבור נערים ולא עבור מבוגרים?"

השיב לו הרב בשנינות: "כוננת ברכה זו לגרומ לאנשים להתעורר בבוקר שהרי אומרים 'יברך את הנעורים', כלומר, שאלו שיתעוררו בזמן יתברכו".

אמר לו הכפרי: "כעת הרב יישב לי מה שהוקשה לי זמן רב, מדוע בשמחת תורה ישנה עליה הנקראת 'קול - הנערים, וכי מה ענין קול לנערים? אלא, שבודאי הכוונה היא על אלו שמתעוררים על ידי הקולות ששומעים מרעש הריקודים....."

ש שביארו, מדוע התורה מזכירה ששיכל יעקב את ידיו, ולא רק ששם יד ימינו על אפרים? אלא ללמדנו, שאף שאפרים ראוי היה יותר לברכה, כיון שבמציאות אפרים היה הקטן, צריך היה לעשות זאת בעורמה.....

• • •

עני המחזר על הפתחים הגיע לעיירה בראד לאסוף כסף, ופנה אל ביתו של 'ר' אפרים זלמן מרגליות' בבקשה לקבל תרומה הגונה, כיאה לרב חשוב כמותו. אמר לו 'ר' אפרים זלמן מרגליות: "אתן לך צדקה כרצונך, רק תאמר לי, האם ראית את ספרי ראש אפרים בית אפרים יד אפרים שחיברת? חשוב לי מאד לשמוע האם כתובים הדברים בצורה ברורה ונהירה". השיב לו העני: "את הספרים ראש אפרים ובית

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

אל הנחל

מפליג לסבר את אוזניו בגדולת רבינו הק' ותלמידו מוהרנ"ת ובנפלאות עצותיהם האמיתיות והנצחיות שהמשיכו לכל באי עולם, מגדול שבגדולים ועד הקטן שבקטנים.

עולם חדש נגלה לפתע לנגד עיניו. היכלות של קדושה עליונה תמירה ונעלמה שטפו את לבו. אמיתת הדברים שקלטו אוזניו כבשו את כל מציאותו והפעימו את רוחו. היו אלו שיחות ודיבורים שלא מעלמא הדין.

עכשיו חש כבר בכל נימי נשמתו כי כאן ימצא את אשר איותה נפשו זה עידן ועידנים. הוא בא אל הנחל, וכמו כל החפץ לטעום מן המים החיים היוצאים מבית קדשי הקדשים הנמין את קומתו ופער פיו נוכח הזרם הכביר, והנה הוא לוגם וטועם מהמים הזכים הטהורים והריהו מתחיל לחיות חיים חדשים לגמרי

• • •

"באיגרת ששלח אבא לרבו הרה"ק רבי אהרן ראטה" מציין הבן 'ר' נחמן, "רואים את עדותו להרגשתו כי מצא את מקומו בעבודת שמיא. הוא רושם לו כי בחסדי שמים זכה למצוא מקום בחבורת חסידי ברסלב, במחיצתם שואב הוא מלוא חופניים חיזוק בעבודת השי"ת".

(מגזין 'ניצוץ' שבט פ"ג)

בצעירותו למד אבא בישיבת 'עץ חיים' בירושלים, פותח 'ר' חיים, בנו של 'ר' משה אריה רוזנטל זצ"ל, את השיחה המיוחדת "לניצוץ". "הוא היה יהודי ליטאי רגיל, אבל כפי שסיפרו לי, כבר אז כולם ראו איך יקד בלבו צימאון גדול לקרבת ה' אמיתית. הוא שקד על תלמודו יומם ולילה והיה מחפש יהודים קדושים להיות בקרבתם בכדי לזכות לבוא למבוקשו, וככה הוא גם מצא את חסידי ברסלב".

• • •

את תהליך ההתקרבות מתאר בנו 'ר' נחמן: "זה היה באחד הימים כשאבא שמע על בית מדרשם של חסידי ברסלב בעיר העתיקה. בהתחלה הוא לא ידע מה זה ברסלב, אולי כמה חסידים משונים הקמים מדי לילה בחצות, יוצאים להתבודד בשדות, טובלים במעיניות ומתפללים במשך שעות ארוכות, אבל בכל זאת ליבו נשא אותנו לשם".

היה זה כאשר נכנס רבי משה לבית הכנסת ברסלב בעיר העתיקה, והנה אך עובר הוא את מפתן הבית והנה הוא רואה מולו את הרה"ח רבי שמואל הורוביץ, כאשר ההרגשה שביבו היא אש קודש יוקדת ולוהטת.

רבי שמואל נפנה לקבל את פני האורח בחביבות יתירה והחל לשוחח עמו ארוכות בעבודת ה' כשהוא

קרבת ה' אמיתית. ר' משה אריה רוזנטל זצ"ל

פתגם השבוע

כאשר משקיעים בחינוך מתפללים על הילדים ונותנים צדקה עבורם הם עולים על דרך המלך

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שלי"א

נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת שאוק   להצלחת משפחת שרון   להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

אריה בעבודת השם

יגיעה רבה יגע לבל ייפול ברשת הכבוד, ואכן יגע ועלתה בידו. בעיני רבים נתפס כאדם פשוט, יהודי חביב ותו לא, אל פינתו הקבועה בבית-הכנסת נהרו תמיד זאטוטים שנהנו מסוכריות שהיה מחלק להם. הוא מצדו שאב הנאה מרובה מכך – וכי זקוק הוא לאותות כבוד ממישהו! את בוראו עובד הוא או שמא את בני האדם!?! אחיו ר' שמואל שידע את גדולת דרכו, התבטא בהזדמנות בענוות-חן: "עובד ה' באמת – זהו אחי ר' אריה לייב, ואילו פרסום – יש לי..."

מיחידי סגולה שהשכילו לצעוד בשביל ההתבודדות היה; ימים תמימים עשה בחברת שיח-השדה, הרחק משאון הכרך, אם זה ביערות ירושלים, אם זה בהרי מירון השוממים, כשאין עמו אלא ספריו הרבים ומעט אוכל לקיים נפשו. עם כל הצטנעותו הרבה, הרי כשמדובר היה בהפצת אורו של הצדיק, חוגר היה ר' אריה לייב שפירא מותניו, נודד ממקום למקום, מאסך נפשות ומשקה אותם ממעינות המרפא של רבינו.

בציון רבינו הקדוש

הוא לא חש בושה להתרועע עם צעירי הצאן, לקשור עמם שיחה, ואף לקח אותם ליער כדי להטעימם מטעמה של התבודדות. כך הוא מייעץ למקורב צעיר: "הייתי מרוצה מאד אם תתחיל ללמוד כל 'תורה' מליקוטי מוהר"ן על הסדר עם כל הפירושים. ואולי תעשה כמו שאני עושה: הנה אני לומד לפי הסדר. עכשיו היא פרשת 'אמור' והתחלתי תורה ב' אמור אל הכוהנים', ועכשיו אני באמצע ה'ליקוטי הלכות' שעל התורה הנ"ל. וזה לא הפעם הראשונה שאני לומד ככה. וממילא כשאני לומד 'תורה' אני זוכר הפירושים; ומה אגיד לך – זהו טעם אחר לגמרי."

כל ימי השתוקק רבי אריה לייב שפירא להשתטח על ציון רבינו, ואכן, לקראת ראש-השנה תש"ן זכה לנסוע לראשונה לאומן. מייד בשובו נרשם לנסיעה הבאה בתשנ"א, אך כששב בשנית מאומן שוב לא נרשם... היה זה לפנות בוקר יום שישי, ח"י בטבת תשנ"א, טבל כדרכו טבילות רבות, ותוך כדי כך, כשנפשו זכה ומטהרת, השיבה ליוצרה.

הוא היה מיחידי סגולה שהשכילו לצעוד בשביל ההתבודדות ימים תמימים עשה בחברת שיח-השדה, הרחק משאון הכרך, אם זה ביערות ירושלים, אם זה בהרי מירון השוממים, כשאין עמו אלא ספריו הרבים ומעט אוכל לקיים נפשו...

התמסר לדרך רבינו

השבוע חל יום הירצוי של החסיד רבי אריה לייב שפירא אחיו של רבי שמואל שפירא, רבי אריה לייב נולד ביום כ"א באלול שנת תרפ"ג לאביו ר' שלמה יצחק, מנכ"י הדעת שבירושלים העתיקה. בילדותו היה מבחירי התלמידים בתלמוד-תורה 'עץ חיים'. בהיותו בן עשר התייתם מאביו. מאוחר יותר למד בישיבת נובהרדוק, שם נודע בהתמדתו, ואף סיים את הש"ס.

בימים ההם התקרב לחסידות ברסלב כמה צעירים מבני היישוב הישן, ביניהם אחיו הגדול – שהתמדתו העצומה ויראת ה' שבקרבו היו לשם דבר – רבי שמואל שפירא. אחווה גדולה שררה בין השניים, כאשר רבי שמואל משמש עבורו כעין אב. ר' אריה לייב

הושפע עמוקות מהליכותיו הקדושות של אחיו הנערץ, והחל דורש וחוקר אחר דרכה של ברסלב, ומשגילה את האוצרות היקרים הגנוזים בכתבי הנחל נובע' דבק בכל לבו באורחות הצדיק.

תוך תקופה קצרה התקבל בקרב חסידי ברסלב כאחד מן המניין. באותה עת התגורר בירושלים החסיד ר' מרדכי קעז שעלה מפולין. כראותו את התמדתו ותום לבבו, לקחו לחתן לבתו. עם התקרבותו התמסר ר' אריה לייב בכל מאודו לקיום עצותיו של רבינו.

חי בהצנע לכת

כארי היה קם בחצות לילה, ערך ש"י טבילות, ולאחר אמירת 'תיקון חצות' יצא להתבודדות ממושכת ביערות העוטרים את ירושלים. בשובו הגה בתורה עד לתפילת שחרית.

כל ימי היה ר' אריה לייב שפירא נחבא אל הכלים,

מזא שהתקרב מסר נפשו על דרכו של רביה"ק, רבי אריה לייב שפירא זצ"ל בצעירותו

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש. בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיבועת רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות
"נחלי המשפט"
בית דין אזרי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד הגאון הרב שלמה סויסה שליט"א הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א (מ"ץ ודיין, ראש ישיבת נחלי נצח)

☞ הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 ☜